

Herra pääministeri, presidentti Koivisto, presidentti Ahtisaari, arvoisat suurlähettiläät

Herrar presidenter, herr statsminister, excellenser, mina damer och herrar

Att fira ett femtioårsjubileum för en institution, förening eller fond är inget självändamål och när det gäller Kulturfonden Sverige-Finland vill vi framför allt manifesteras betydelsen av samförståndet och samarbetet mellan våra länder.

Det är alltför vanligt att ta fasta på det som skiljer oss åt; på senare år har man pekat på ökande språksvårigheter och på skillnader i mentalitet, exempelvis i ledarskapet. Men en annan skola gör sig också gällande, den hävdar att vi egentligen är stöpta i samma form. Inte bara historien, rättssystemet, religionen och många kulturyttringar binder oss samman, likaså det faktum att staten Finlands djupaste rötter så tydligt vilar i det svenska arvet, något vi ibland vill glömma när den nationella identiteten synes kräva det. Men det bör också sägas att detta inte i Finland skapar en tacksamhetsskuld till vårt västra grannland, snarare ett behov att visa att vi kan stå på egna ben och skapa vår egen profil som ett västerländskt och nordiskt välfärdssamhälle. M.a.o. är en sund tävlingsinstinkt inte främmande för oss finländare.

Som känt används ofta historieskrivningen som ett instrument för det nationella identitetsbygget. Jag tror och hoppas att våra två länder nu mognat till insikt om att historien inte skall betraktas som en barlast, en belastning, utan snarare som en inspirationskälla för att gå vidare, att bygga på det gemensamma arvet och noggrant bevaka att det inte förlösas av nya generationer som vuxit upp i ett integrerande Europa och ett globalt världssamfund.

Suomalais-ruotsalainen kulttuurirahasto on ainutlaatuinen, koska se on ainoa virallinen kahdenvälinen instituutio Suomen ja Ruotsin laajassa yhteistyökentässä. Tämä voi olla yllätys monelle, koska olemme tottuneet siihen, että kansalaisemme ja valtiomme harjoittavat yhteistyötä melkein kaiken inhimillisen toiminnan sektoreilla. Kyllä yhteistyötä todella on, mutta se saa harvoin sellaisia järjestäytyneitä muotoja, jotka edellyttävät kiinteitä ja pysyviä instituutioita. Tässä piileekin vaara: Kun sukupolvet vaihtuvat, yhteistyön mielekkyys voi jäädä unhoon ja kaikki pitää taas aloittaa alusta, kun maittemme etu taas vaatii tiivistä kanssakäymistä.

Paasikivi totesi, ettemme mahda maantieteelle mitään. Tämä pätee tietenkin kaikkien ilmansuuntien osalta, Ruotsi tulee aina olemaan meidän läntinen naapurimme ja meillä on oikeus toivoa, että rakas naapurimme osoittaisi samaa jatkuvaa uteliaisuutta kuin me osoitamme Ruotsin yhteiskuntaa kohtaan. Tämä kulttuurirahasto hakee jatkuvasti uusia avauksia ja tehokkaampia välineitä, jotta uusille sukupolville avautuisi mahdollisuuksia tutustua, oppia ja ystävystyä.

Toivotan rahaston Suomen jaoston puolesta kaikki tervetulleiksi juhlistamaan kahden naapurimaan rikasta ja monimuotoista yhteistyötä.

Ett varmt välkommen speciellt till alla dem som under femtio år stött fonden i dess arbete.